

مطالعه و برآورد کیفی فرسایش در رخساره های ژئومرفولوژی با روش FAO در حوضه آبخیز ناورود

طاهره فتح الله زاده^۱، دکتر محمد رضا ثروتی^۲

۱- دانشجوی دکتری ژئومرفولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

۲- دانشیار گروه جغرافیای طبیعی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

چکیده

فرسایش و کاهش حاصلخیزی خاک از جمله مسائلی است که دستیابی به توسعه کشاورزی پایدار و حفظ محیط زیست را با مشکل روبرو می سازد. مطالعه کمی و کیفی فرسایش در حوضه های آبخیز کشور و جلوگیری از به هدر رفتن یکی از غنی ترین و با ارزش ترین منابع طبیعی کشور یعنی خاک و مبارزه با این فرایند کمال اهمیت را دارد. هدف از این تحقیق بررسی انواع فرسایش، شدت فرسایش، تولید رسوب و عوامل موثر در این رابطه است در این خصوص ویژگی های فیزیوگرافی، توبوگرافی، اقلیمی، زمین شناسی، ژئومرفولوژی، خاک، کاربری اراضی، پوشش گیاهی، خاک، فرسایش و تولید رسوب به طور کلی بررسی شد. این حوضه دارای مساحتی در حدود ۲۶۵/۴۶ کیلومتر مربع است. بررسی شدت فرسایش و تولید رسوب در هر زیر حوضه با استفاده از روش تجربی FAO (کیفی) صورت گرفت. نتایج بدست آمده از به کار گیری روش FAO در منطقه تحقیق نشان می دهد که از کل مساحت حوضه آبخیز ۰/۰۰۲ درصد سطح حوضه در کلاس فرسایش II، ۰/۰۹۲ درصد از سطح حوضه در کلاس فرسایش III، ۷۸/۸۱ درصد از حوضه در کلاس فرسایش IV و ۱۰/۰۹۵ درصد سطح حوضه در کلاس فرسایش V می باشد. از دلایل آن می توان به شبیه زیاد و تغییر کاربری، تخریب جنگل و مراتع، جاده سازی و سازند حساس به فرسایش است. به طور کلی نتایج این بررسی نشان می دهد که در هر زیر حوضه شبیه مهمترین عامل فرسایش بوده و این مورد تقریباً در بیشتر زیر حوضه ها صادق است. عمدۀ ترین عامل ایجاد فرسایش در حوضه تغییر کاربری و تخریب جنگل و مراتع و جاده سازی و شبیه بسیار زیاد می باشد.

واژگان کلیدی: رخساره های ژئومرفولوژی، فرسایش، روش تجربی FAO، حوضه آبخیز ناورود

مقدمه:

فرسایش، پدیده ای طبیعی است که از بدو شکل گیری زمین همواره با آن همراه بوده است. ولی طی قرون اخیر به دلیل افزایش جمعیت، محدودیت منابع، توسعه صنعتی و افزایش دخالت انسان در اکوسیستم های طبیعی روندی صعودی داشته است (قدسی پور، ۱۳۷۹: ۱۴۳). بنابراین فرسایش پیوسته در حال وقوع بوده است و در آینده نیز این پدیده مخرب همچنان ادامه خواهد داشت. امروزه کمتر منطقه ای را در سطح زمین می توان یافت که در معرض تخریب فرسایش قرار نگرفته باشد (مخدوم، ۱۳۸۱: ۲۸۹).

همواره انتظار این بوده است که با به کارگیری روش های پیشرفتی کشاورزی، تولید محصولات افزایش یابد ولی این افزایش متاسفانه با کاهش حاصلخیزی خاک در اثر فرسایش همراه بوده است(قدیری، ۱۳۶۸: ۴۶۹). امروزه حفاظت خاک و مبارزه با فرسایش از ضروری ترین اقدامات زیر بنایی در هر کشور می باشد. اما برای مبارزه و به تبع آن موفقیت در مهار فرسایش خاک ضرورت دارد اقدام به شناخت و آگاهی از عوامل موثر بر فرسایش، دامنه و شدت تاثیر آنها و بالاخره الیت بندی مناطق از نظر شدت فرسایش و تولید رسوب شود اولین تحقیقات علمی در زمینه فرسایش در بین سالهای ۱۸۷۷ - ۱۸۹۵ توسط ولنی دانشمندان آلمانی انجام گرفت(ولنی^۱، ۱۹۳۸: ۲۵۵). آگاهی از میزان شدت فرسایش حوضه های آبخیز امکان مقایسه آنها و شناسایی حوضه های بحرانی و الیت بندی اجرای طرح های آبخیزداری را فراهم می کند. اغلب روشهایی که در مطالعات فرسایش خاک به کار می روند، مدل های تجربی هستند. اساس این مدل ها، در نظر گرفتن تعدادی از عوامل مهم که در فرسایش خاک موثرند و بر مبنای روشهای مشاهده ای و اندازه گیری تجربی مدل را ارائه می دهند. در روشهای تجربی، براساس روابطی که بین عوامل موثر در فرسایش و رسوب شناخته شده اند پیش بینی هایی صورت می گیرد(احمدی، ۱۳۷۸: ۵۰۴). در ایران توجه به این مسئله سابقه ای بی ۴ ساله دارد. در طی این مدت همواره روشهای وارداتی برای برآورد میزان فرسایش بکار برده شده است. عمدۀ این تحقیقات براساس روشهای و مدل‌های بدست آمده در شرایط کشورهای دیگر بوده و به صورت اقتباسی در ایران انجام شده است(قدسی پور، ۱۳۷۹: ۱۴۳). برای اندازه گیری شدت فرسایش در حوضه های آبخیز از روشهای تجربی و یا نمونه برداری رسوب استفاده می شود(لال^۲، ۱۹۸۸: ۲۴۴). به طوری کلی عوامل مختلفی در بروز و تشديد فرسایش نقش دارد که برخی از آنها جنبه مدیریتی داشته و می توان با اتخاذ و اجرای سیاست ها و راهبردهای علمی و عملی از بروز فرسایش جلوگیری نمود. بنابراین لازم است برای کنترل فرسایش آبی ابتدا اقدام به شناخت عوامل مدیریتی همراه با عوامل محیطی شود و با بررسی میزان نقش هریک از آنها در بروز فرسایش راه حل های مناسب ارائه گردد(مورگان^۳، ۱۹۹۵: ۱۹۸).

فرسایش و کاهش حاصلخیزی خاک از جمله مسائلی است که دستیابی به توسعه کشاورزی پایدار و حفظ محیط زیست را با مشکل روپرور می سازد. مطالعه کمی و کیفی فرسایش در حوضه آبخیز کشور و جلوگیری از به هدر رفتن یکی از غنی ترین و با ارزش ترین منابع طبیعی کشور یعنی خاک و مبارزه با این فرایند کمال اهمیت را دارد(ثروتی، ۱۳۸۱: ۱۲۹). با توجه به وجود دو گروه از مدل های برآورد فرسایش و رسوب شامل مدل های کمی و مدل های کیفی، آنچه که مهم است چگونگی تبدیل مقادیر کیفی فرسایش و رسوب به مقادیر کمی است. به طوری که هرچه عوامل در نظر گرفته شده در مدل های کمی پذیرتر باشند کمی کردن آنها با دقت زیاد ممکن و میسر می باشد(هان^۴، ۱۹۸۲: ۵۳۳). رخساره، کوچکترین قسمت یک واحد ژئومرفولوژی است که در اثر عوامل به وجود آمده است. با توجه به این که در ایران در شرایط کنونی که منابع طبیعی با سرعت غیر قابل تصوری در

Wollny.^۱Lal.^۲Morgan.^۳Hann.^۴

جهت تخریب پیش می رود، مطالعات باید به گونه ای باشد تا بتوان عامل تخریب و نوع آن را شناخت و در جهت کنترل و جلوگیری آن اقدام نمود. در طرح های آبخیزداری و حفاظت خاک، با توجه به نقشه ژئومرفولوژی نقشه فرسایش تهیه می گردد. روش تهیه نقشه های ژئومرفولوژی در آب و هواهای مختلف متفاوت است هر منطقه، شکل ناهمواری ها، شرایط آب و هوایی، عامل فرسایش و نوع فرسایش متفاوت است(احمدی، ۱۳۸۵: ۳۷۰). (ثروتی، ۱۳۹) یافته های خود را در خصوص استفاده از مدل های تجربی و روش های چند متغیره در ارزیابی شدت فرسایش آبی در حوضه آبخیز باگره را میین این می داند که با توجه به دقت طبقه بندی های انجام شده، مدل MPSIAC برای تعیین شدت فرسایش در منطقه از دقت بیشتر برخوردار است. یافته های پژوهش(فتح الله زاده، ۱۳۸۲) به بررسی فرسایش در حوضه آبخیز مسوله رودخان، به نتایج مهم دست یافت که در گستره هر واحد کاری سرشت سنگ از نظر مقاومت در مقابل فرسایش بارزترین عامل بوده است و این مورد تقریباً در کلیه رخساره ها صادق است.

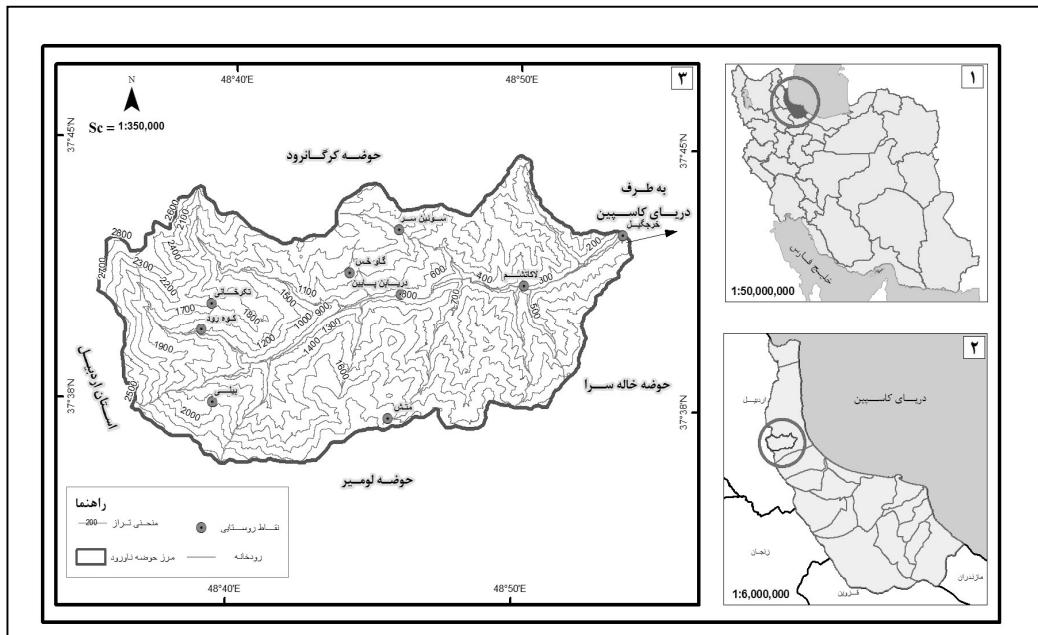
ویژگی های منطقه مورد مطالعه:

حوضه مورد مطالعه در دامنه های شرقی سلسله جبال البرز (رشته کوههای تالش) واقع گردیده است و از سمت شمال به حوضه آبریز کرگانرود، از جنوب به حوضه آبریز خاله سرا و دیناچال و از غرب به حوضه آبریز آریاچای و از شرق به دریا متصل گردیده است. حوضه آبخیز ناورود با مساحت حدود ۲۶۵/۴۶ کیلومترمربع، در منطقه غرب گیلان و در محدوده شهرستان تالش، بین طول های جغرافیایی ۴۸ درجه و ۳۵ دقیقه تا ۴۸ درجه و ۵۴ دقیقه شرقی و عرض های جغرافیایی ۳۷ درجه و ۳۶ دقیقه تا ۳۷ درجه و ۴۵ دقیقه شمالي قرار گرفته است(شکل ۱). این حوضه به طور عمده کوهستانی می باشد که حداکثر و حداقل ارتفاع در آن به ترتیب ۳۰۱۶ و ۱۱۸ متر از سطح دریا می باشد. ارتفاع متوسط منطقه نیز ۱۵۶۷/۴۵ متر از سطح دریا است. طول رودخانه تا محل ایستگاه خرجگیل حدود ۲۳/۲۸ کیلومتر است. منطقه تحقیق برای بررسی دقیق به ۱۱ زیر حوضه تقسیم شده است. از نظر سنگ شناسی حوضه مورد مطالعه از واحد های مربوط به دوران پالئوزوئیک و مزوузوئیک و سنوزوئیک تشکیل شده است. این حوضه از دو تیپ اراضی کوهستانی و تیپ جلگه ای فوقانی تشکیل شده است. حوضه مورد مطالعه به لحاظ پوشش گیاهی جزء جنگل های مرطوب ایران است و در ارتفاعات دارای پوششی مرتتعی(بیلاقی) است. کلاس بافت خاک این حوضه عمدها لوم ماسه دار، لوم، لوم رس دار، لوم رس دار سیلتی، رس سیلت دار، رس است.

در حوضه مورد مطالعه شاهد بروز انواع فرسایش می باشیم که نمایانگر تاثیر فاکتورهای متفاوت باشد و ضعف های گوناگون در کنار تاثیر عوامل انسانی می باشد، از میان فاکتورها و عوامل طبیعی خاک، اقلیم و توپوگرافی و در مرحله بعد زمین شناسی و پوشش بیشترین تاثیر را درشدت فرسایش و تولید رسوب دارد. عوامل غیر طبیعی یا عامل تشدید کننده، قطع بی رویه درختان جنگلی برای مصارف متنوع، تعلیف دام و در مواردی قاچاق چوب، تبدیل اراضی جنگلی به مناطق مسکونی و اراضی زراعی و در مواردی توسعه راه های روتاستیبی، دامداری آزاد و سنتی در جنگل و مراعع منطقه، تغییر کاربری و تبدیل اراضی می باشد.

حوضه آبخیز ناورود شکل کشیده و نزدیک مستطیل دارد و شاخه اصلی تقریباً در بخش های مرکزی حوضه در جهت جنوب شرقی به شمال شرقی جریان دارد. رژیم رودخانه برفی - بارانی است و دارای دو دوره پرآبی با طول

مدت و شدت کم و بیش مساوی است. شب متوسط وزنی کل حوضه ۴۷/۲۰ می باشد. میانگین بارش سالانه در کل حوضه طی دوره آماری پانزده ساله، ۹۸۳ میلیمتر بوده و اقلیم منطقه از روش دمارتن^۱ اصلاح شده در ارتفاعات مرطوب و سرد و در پایین دست خیلی مرطوب، از روش آمبرژه^۲ در ارتفاعات فوقانی مرطوب و در سطوح پایین خیلی مرطوب است.

شکل ۱: نقشه موقعیت حوضه آبخیز ناورود

روش تحقیق:

گذر از جنبه های نظری به تجربی در فرایند مدل سازی، اصولاً مستلزم استفاده از آمار و ارقام تجربی می باشد که خود به عنوان یک نتیجه منطقی، از دقت و صحت مدل می باشد. به طور کلی کاربرد یک مدل یا عملکرد آن می تواند براساس چگونگی دقیق و صحت محصول آن در دنیای واقعی مورد قضاوت واقع شود(آسایش و مشیری، ۱۳۸۱: ۲۷۰). فراوانی مدل های موجود این سوال را ایجاد می کند که کدام مدل، کجا و چه موقع استفاده شود؟ عامل تعیین کننده اصلی برای اختصاص دادن مدل برای کشف وضع فرسایش و انتقال رسوب در یک آبخیز کوشش برای تناسب مدل با منطقه است (مریت^۳، ۲۰۰۳: ۷۶۱-۷۹۹). روند مطالعه حوضه آبخیز ناورود به روش

FAO به شرح زیر انجام گرفته است:

- مطالعه و تفسیر عکس های هوایی و شناسایی کلیه عوارض موجود در منطقه مورد مطالعه.
- تهیه نقشه زمین شناسی و تفکیک سنگ ها براساس مقاومت آنها به فرسایش، تهیه نقشه های توپوگرافی واستخراج نقشه شب و هیپسومتری، تهیه نقشه کاربری اراضی و تفکیک واحدها، تهیه نقشه خاک و

^۱. Demartonne

^۲. Emberger

^۳. Merrit

تفکیک واحدها براساس جنس و تهیه نقشه پوشش گیاهی و طبقه بندي و تقسیم آن براساس تراکم و درصد پوشش.

- بررسی ژئومرفولوژی منطقه با استفاده از نقشه توپوگرافی، زمین شناسی و تفسیر عکس های هوایی و تصاویر ماهواره ای، نقشه مقدماتی ژئومرفولوژی تهیه شد و سپس با بررسی های میدانی، نقشه ژئومرفولوژی تکمیل است.

- بررسی هر یک از رخساره های ژئومرفولوژی و تطبیق آن با نقشه کاربری اراضی و تهیه اشکال مختلف فرسایشی.

- بررسی و مطالعه میدانی انواع فرسایش در حوضه آبخیز ناورود و اصلاح نقشه، استنتاج کلی و طبقه بندي فرسایش و ارائه نقشه فرسایش به روشن FAO برای هریک از رخساره های ژئومرفولوژی حوضه آبخیز ناورود.

مواد و روشها:

در روشن FAO، برآورده فرسایش خاک به صورت کیفی و بر اساس ارزیابی ۶ عامل موثر در فرسایش خاک و تولید رسوب در یک حوضه آبخیز انجام می گیرد. در این روشن هر یک عوامل فوق بر حسب اینکه چگونه و با چه شدتی در فرسایش خاک و تولید رسوب در هر یک واحد هیدرولوژی و یا واحد اراضی از حوضه آبخیز مورد مطالعه تاثیر دارند، توسط کارشناس ارزیابی و نمره گذاری می شوند. و حداقل مجموع نمرات ۱۰۰ می باشد. پس از جمع بندي امتیازات عوامل ششگانه با استفاده از جدول طبقه بندي فرسایش در روشن FAO انجام می گیرد (احمدی، ۱۳۸۵: ۵۴۵). با استفاده از جدول شماره (۱) میزان امتیاز کلاس فرسایش مشخص می گردد.

جدول شماره ۱: عوامل و دامنه امتیازات در روشن FAO

دامنه امتیازات	عامل
۱ - ۲۰	۱ - پوشش سطح خاک
۱ - ۱۸	۲ - سنگ شناسی (نوع سازند)
۱ - ۱۶	۳ - شب
۱ - ۱۶	۴ - ساختمان خاک
۰ - ۱۵	۵ - استفاده از راضی
۰ - ۱۵	۶ - وضعیت فعلی فرسایش
۴ - ۱۰۰	دامنه امتیازات

منبع: احمدی، ۱۳۷۸: ۵۱۱

محاسبه ضریب شدت فرسایش FAO:

برای محاسبه ضریب شدت فرسایش FAO از معادله زیر استفاده می شود:

$$S = A+B+C+D+E+F$$

S: فرسایش خاک شدت، A: سنگ شناسی (نوع سازند)، B: خاک (ساختمان و دانه بندی)، C: عوامل توپوگرافی و بویشه شیب، D: پوشش خاک شامل: پوشش گیاهی زنده، مرده و پوشش سنگی، E: چگونگی استفاده از اراضی حوضه آبخیز F: وضعیت فرسایش در حوضه آبخیز است. برای محاسبه ضرایب به شرح زیر اقدام می شود:

- تعیین ضریب حساسیت سنگ به فرسایش (A)

سنگها متشكل از کانیها می باشند اما فرسایش یک سنگ ارتباط کاملا مستقیمی با فرسایش یکانیها بطور مجزا ندارد (جرارد، ۱۹۸۸: ۳۱۹). هوازدگی به طور کلی تغییر شکل سنگها در نتیجه عوامل آب و هوایی موثر بر روی آنهاست (الیر، ۱۹۷۹: ۳۰۴). سختی یا مقاومت سنگ نشان دهنده مقاومت سنگ نسبت به سایش، خرد شدن و ضربه دیدن است. سختی سنگ به وسیله ترکیب کانی شناسی آن مشخص می شود. هوازدگی شیمیایی اثر مهم بر روی سختی دارد چون هوازدگی شیمیایی اغلب باعث ایجاد مواد نرم تر می شود (کولمن و دیتر، ۱۹۹۰). خصوصیات سنگ شناسی مشخص کننده این است که تا چه حد حوضه آبخیز از نظر سنگ شناسی تنوع دارد و سنگهای موجود در مقابل یکی از عوامل مهم فرسایش دهنده سنگ ها یعنی عامل هوازدگی چگونه مقاومت می نمایند.

با مطالعه سنگ شناسی، سرشت طبیعت و ساختار سنگ شناسی مقاومت سنگ ها، نسبت به عوامل تخریب و فرسایش مشخص شد. برهمین اساس حوضه ناورود از نظر سنگ شناسی به سه کلاس (X, Y, Z) طبقه بندی شده است. با توجه به مطالعات زمین شناسی، سنگ شناسی منطقه که ذکر شد ضریب حساسیت سنگ به فرسایش در هر زیر حوضه آبخیز تعیین شد (فیض نیا، ۱۳۷۴: ۹۵-۱۱۶).

- تعیین ضریب حساسیت خاک به فرسایش (B)

با توجه به مطالعات خاک شناسی منطقه، ضریب حساسیت خاک به فرسایش با توجه به ساختمان و دانه بندی خاک به فرسایش برای حوضه آبخیز منطقه مورد مطالعه تعیین شد.

- تعیین ضریب شیب حوضه آبخیز (C)

شیب از عوامل مهم در مطالعات ژئومرفولوژی است به طوری که پس از تعیین رخساره با دخالت دادن شیب واحد کاری که پایه مطالعات محسوب می شود به دست می آید. با استفاده از نقشه توپوگرافی رقومی شده منطقه، نقشه شیب منطقه تهیه شد و ضرایب مربوط به آن مشخص گردید.

- تعیین ضریب پوشش سطح خاک حوضه آبخیز (D)

برای تعیین ضریب D از نقشه های پوشش سطح خاک استفاده شده است. ابتدا محدوده های تراکم جنگل (جنگل انبوه، جنگل نیمه انبوه، تنک و مرتع) بروی نقشه پوششی مشخص شد و ضرایب مربوط به آن تعیین گردید.

- تعیین ضریب استفاده از زمین (E)

تعیین ضریب استفاده از زمین در حوضه آبخیز ناورود، ابتدا نقشه پوشش کاربری اراضی منطقه تهیه گردید و حوضه مورد مطالعه بر روی آن مشخص شد و در نهایت مقادیر ضرایب داده شده است.

Gerrard.^۱

Ollier.^۲

Colman& Dethier.^۳

• تعیین وضعیت فرسایش در حوضه آبخیز (F)

شناخت ویژگی های زمین شناسی سطحی، حوضه آبخیز برای ارزیابی فرسایش و تولید رسوب دارای اهمیت ویژه ای می باشد (مقیمی و محمودی، ۱۳۸۳: ۱۶۹). با تفسیر عکس های هوایی، کلیه عوارض موجود در هر واحد سنگ مشخص و ناهموای ها براساس عالم استاندارد ترسیم گردید. به طوری که در هر واحد سنگ بر اساس شکل ناهموای، شکل تخریب و نوع فرسایش به تیپ هایی تقسیم و هر تیپ بر مبنای تغییراتی که در آن وجود دارد به محدوده های کوچکتری به نام رخساره تفکیک شد. بهترین و دقیق ترین روش جهت تعیین ضرایب فرسایش، تهیه نقشه ژئومرفولوژی حوضه آبخیز و مشخص کردن واحدهای همگن به عنوان رخساره یا واحد کاری است. نقشه ژئومرفولوژی تهیه گردید. همچنین طبقه بندی منطقه براساس رخساره انجام شده است. سپس با استفاده از جدول مربوطه ضرایب فرسایش آبخیز را به دست آمد.

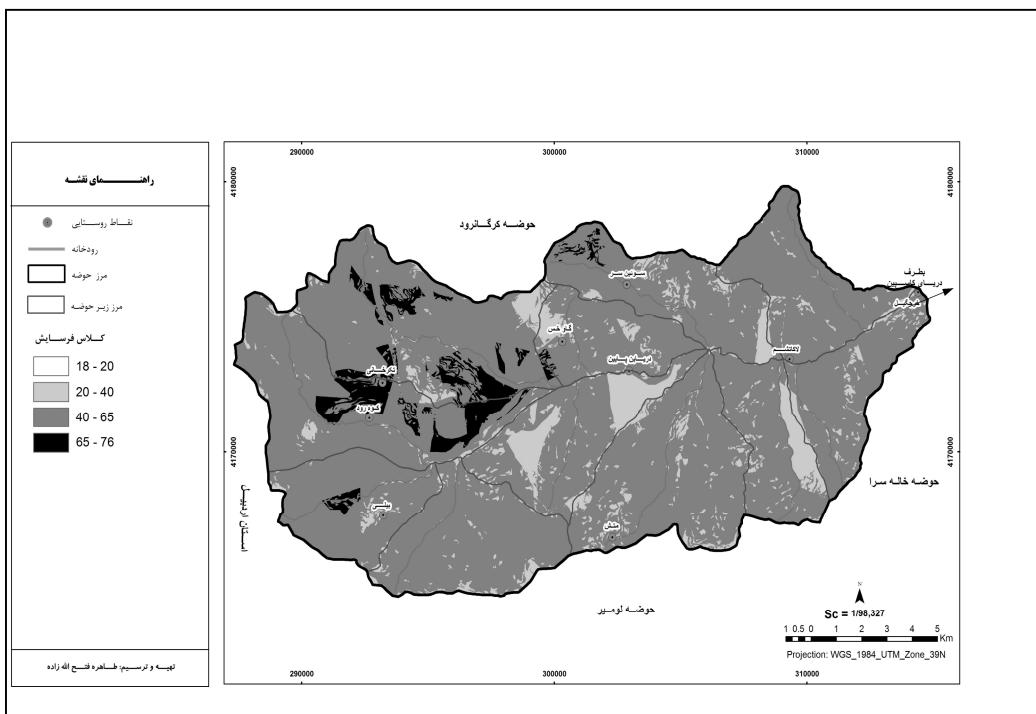
Tehیه نقشه فرسایش خاک به روش FAO:

با بررسی های اطلاعات حاصل از مطالعات مختلف در رابطه با آب و هوای منطقه، وضعیت سنگ شناسی، خاک، شیب، پوشش گیاهی، چگونگی استفاده از اراضی و وضعیت فرسایش در حوضه آبخیز در هر زیر حوضه تعیین گردید. با توجه به وضعیت فرسایش در هر سطح، کل منطقه در قالب شش تیپ فرسایش از یکدیگر تفکیک شد جدول (۲). پس از مشخص شدن وضعیت فرسایش در هر سطح، واحدهایی که در یک تیپ فرسایش واقع شده بودند، ادغام شده و نقشه فرسایش منطقه به روش FAO تهیه شد شکل (۲).

جدول ۲: طبقه بندی فرسایش با روش FAO

کلاس فرسایش	میزان امتیاز بدست آمده	عملیات اصلاحی
I	۰ - ۸	مدیریتی که در حوضه انجام می شود مورد قبول است.
II	۲۰ - ۹	در مدیریت کشاورزی و منابع طبیعی منطقه تجدید نظر شود.
III	۲۱ - ۴۰	در مدیریت کشاورزی تجدید نظر شود، به کارهای اجرایی حفاظت خاک و آبخیزداری توجه بیشتری شود.
IV	۴۱ - ۶۵	تغییرات اساسی در بخش کشاورزی صورت گرفته و عملیات بیولوژی حفاظت خاک افزایش یابد. در مدیریت مرتع تجدید نظر شود.
V	۶۶ - ۸۵	کشاورزی در اراضی مناسب انجام گیرد؛ مالکیت اراضی مشخص شود؛ دولت به عنوان ناظر عمل نماید؛ در مناطق حساس در کوتاه مدت علاوه بر مبارزه بیولوژی، سازه ها نیز ساخته شود.
VI	+۸۶	استفاده از اراضی براساس استعداد آنها، استفاده از سازه ها در کوتاه مدت مدیریت مرتع به عنوان یک اصل در نظر گرفته شود.

منبع: (احمدی، ۱۳۷۸: ۵۱۴)

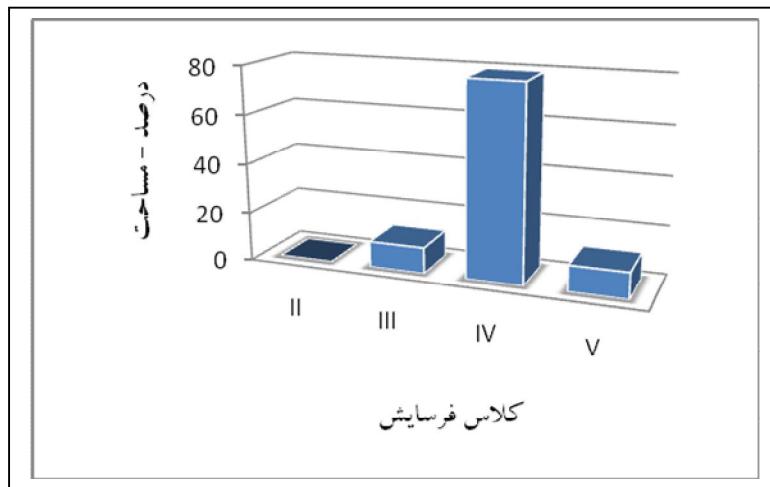
شکل ۲: نقشه فرسایش حوضه آبخیز ناورود به روش FAO

نتایج حاصل از روش FAO

نتایج بدست آمده از به کار گیری روش FAO در منطقه تحقیق نشان می دهد که از کل مساحت حوضه آبخیز ۰/۰۰۲ درصد سطح حوضه در کلاس فرسایش II، ۱۰/۵۹۲ درصد از سطح حوضه در کلاس فرسایش III، ۷۸/۸۱ درصد از حوضه در کلاس فرسایش IV و ۱۰/۵۹۵ درصد سطح حوضه در کلاس فرسایش V می باشد(شکل ۱ و جدول ۳).

جدول ۳: مساحت و درصد هر یک از طبقات شدت فرسایش حوضه آبخیز ناورود با استفاده از روش FAO

FAO کلاس فرسایش	طبقات فرسایش	مساحت - هکتار	درصد مساحت
II	۹ - ۲۰	0/6250	0/002
III	۴۰ - ۲۱	385/281	10/592
IV	۶۵ - ۴۱	2262/8175	78/811
V	۶۵ - ۸۵	1102/3475	10/595

شکل ۳: نمودار مساحت و درصد هر یک از طبقات شدت فرسایش حوضه آبخیز ناورود با استفاده از روش FAO

نتیجه گیری:

در حوضه ناورود شاهد ظهور و بروز انواع خاص از فرسایش می باشیم که نمایانگر تأثیر فاکتورهای متفاوت با شدت و ضعف های گوناگون درکنار تأثیر عوامل انسانی می باشد. از میان فاکتورها و عوامل طبیعی عامل خاک، اقلیم و توپوگرافی و درجات بعدی عامل زمین شناسی و پوشش بیشترین تأثیر را در شدت فرسایش و تولید رسوب دارد و این در شرایطی قابل تأکید است که سایر عوامل غیر طبیعی شرایط فرسایش در حوضه را فراهم نماید این عوامل در حوضه آبخیز ناورود شامل نحوه بهره برداری از اراضی، تغییر کاربری و تبدیل اراضی، دامداری آزاد و مستقیم در جنگل ها و مراتع منطقه، قطع بی رویه درختان جنگلی برای مصارف متنوع، تعییف دام و در مواردی قاچاق چوب، تبدیل اراضی جنگلی به مناطق مسکونی و اراضی زراعی و در مواردی توسعه راههای ارتباطی روستایی و بهره برداری در جنگل می باشد. چون فرسایش عمدتاً در مناطق پر شیب مشاهده می شود؛ تخریب جنگل و مرتع هم در آنجا صورت گرفته است، لذا توصیه می شود با آگاهی دادن به مردم نظارت و کنترل بیشتر از تخریب جنگل به ویژه در مناطق پر شیب جلوگیری بعمل آید. یکی از عوامل موثر در فرسایش منطقه، شبکه جاده سازی است، لذا باید از جاده سازی غیر اصولی در مناطق پر شیب جلوگیری کرد و مناطق فرسایش یافته کنونی نیز تحت کنترل و حفاظت و بهسازی قرار گیرد. از تغییر کاربری اراضی جنگلی و تبدیل به اراضی کشاورزی خودداری نمود.

منابع:

- ۱- احمدی، حسن(۱۳۸۵): ژئومرفولوژی کاربردی، جلد ۱ (فرسایش آبی)، چاپ دوم، تهران. انتشارات دانشگاه تهران.
- ۲- آسايش، حسين و سيدرحيم مشيرى(۱۳۸۱): روش شناسی و تکنيک های تحقیق علمی در علوم انسانی با تاکيد بر جغرافيا، نشر قومس.
- ۳- ثروتى، محمدرضا(۱۳۸۱): ژئومرفولوژی منطقه اي ايران، انتشارات سازمان جغرافيايى.

- ۴ - ثروتی، محمدرضا و طاهره فتح الله زاده(۱۳۸۲): بررسی انواع فرسایش در حوزه آبخیز ماسوله رودخان (استان گیلان)، مجله منابع طبیعی ایران، جلد۶، شماره۳.
- ۵ - ثروتی، محمدرضا و علی اکبر نظری سامانی و علی محمد نورمحمدی(۱۳۹۰): به کارگیری مدل های تجربی و روش های آماری چند متغیره در ارزیابی شدت فرسایش آبی بررسی موردی:حوضه باگره خراسان رضوی) مجله منابع طبیعی ایران نشریه مرتع و آبخیزداری دوره ۶۴، شماره ۲.
- ۶ - درویش زاده، علی(۱۳۸۲): زمین شناسی ایران، انتشارات امیرکبیر.
- ۷ - رفاهی، حسینقلی(۱۳۸۶): فرسایش آبی و کنترل آن، چاپ اول، تهران، انتشارات دانشگاه تهران .
- ۸ - علیجانی، بهلول و محمدرضا کاویانی(۱۳۷۳): مبانی آب و هواشناسی، انتشارات سمت.
- ۹ - فیض نیا، سادات(۱۳۷۴): مقاومت سنگها در مقابل فرسایش در اقالیم مختلف ایران، مجله منابع طبیعی ایران ، شماره.
- ۱۰ - قدسی پور، حسن(۱۳۸۷): فرایند تحلیل سلسله مراتبی، مرکز نشر دانشگاه صنعتی امیر کبیر.
- ۱۱ - قدیری، حسین(۱۳۸۲): حفاظت خاک، چاپ دوم اهواز، انتشارات دانشگاه شهید چمران اهواز .
- ۱۲ - گزارش زمین شناسی (۱۳۷۱) : نقشه ۱:۱۰۰۰۰۰: اشتیت خلخال - رضوانشهر،- سازمان زمین شناسی کشور.
- ۱۳ - مخدوم، مجید(۱۳۸۱) : شالوده آمایش سرزمین، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۱۴ - مقیمی، ابراهیم و فرج الله محمودی(۱۳۸۷): روش تحقیق در جغرافیای طبیعی، نشر قومس.

- 15 - Colman, S.M.&D.P.Dethier, 1990, Rates of chemical weathering of rocks and minerals.
- 16 - Gerrard, A.j., 1988, Rocks and Lanforms, Unwin Hyman Pub. Co., 319 pp.
- 17 - Hann.C.T& Others, 1982, Hydrologic Modeling of small watersheds, American society of Agriculture. Engin. . 533 p.
- 18 - Lal, R., 1988, Soil erosion research methods, Soil and Water Conservatoin Society, 244pp.
- 19 – Merrit, W.S., Letcher, R.A.,Jakeman, A.J., 2003, A review of erosion and sediment transport models. Journal of Environmental Modelling & Software. 18:761- 799.
- 20 - Morgan. R.P.C, 1995, Soil Erosion and Conservation. John Wiley and Sons. New York.198P.
- 21- Ollier, C.D., 1979, Weathering, Longman Group Limited, 304 pp.
- 22 - Wollny, Ewold, Bauer, L.D, 1938, Apioneer in Soil and Water Conservation research. soilsci. Soc. Am. Proc. 3:330-333.